

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická, Katedra sociálních věd
Posudek oponenta/vedoucího bakalářské/diplomové práce

Název práce: Postoj studentek gymnázia k problematice interrupcí

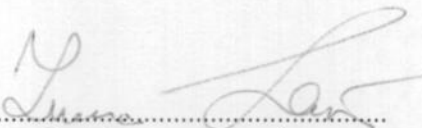
Autor/ka práce: Barbora Ottová

Vedoucí práce: Jaroslav Paulovič

Práce je po obsahové i formální stránce zpracována dosti nevyhovujícím způsobem. V teoretické části chybí jakákoliv teorie. Na problematiku interrupcí se sice autorka snaží poskytnout zdravotnický pohled, a to až téměř absurdním způsobem, kdy většinu textu tvoří popis různých metod (lékařských zákroků), kterými se interrupce provádí. Mnohem přínosnější je právní hledisko, které se v práci taktéž vyskytuje, nicméně nesměřuje ani k právní analýze poměrně paradoxní situace, kdy se stále platí zákon č. 66/1986 Sb., o umělém přerušení těhotenství, a k němu prováděcí vyhlášky č. 75/1986 Sb., ani k jiným závěrům, které by poskytly nějaké teoretické východisko. Autorka se odvolává na Listinu základních práv a svobod a Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a jen velmi krátce (na necelé půli stránky) se věnuje návrhu nové právní úpravy z roku 2003. Dalším pokusem autorky je uchopit téma z etického hlediska, nicméně zůstává jen u zoufalého torza, které představuje zcela myšlenkově nekoherentní kap. 1.2. Čtvrté, psychologické hledisko, je zúženo na téma postabortního syndromu, a i to je navíc zpracováno velmi povrchním způsobem. Poslední, náboženské, resp. křesťanské hledisko, zavrhuje autorčino úsilí sesbírat aspoň nějaké střípky informací, které by se mohly ke zvolenému tématu bakalářské práce vztahovat, nicméně už zacházení s pojmy „náboženský“, „katolický“ a „křesťanský“ jako se synonymy mluví samo za sebe. Naprosto v práci postrádám náhled problematiky perspektivnou studovaného oboru (Komunitní studia), nebo alespoň pohled sociologický či optikou gender studies. Přestože se autorka zmiňuje o hnutích „pro život“ a „pro choice“, nevěnuje dále těmto občanským aktivitám žádnou pozornost, ač se jedná o jedno z klíčových témat, často diskutovaných během studia. Stejná ignorance ke studovanému oboru se projevuje i ve výzkumné části, ve které se autorka nesnaží interpretovat výsledky výzkumu k žádnému z možných aspektů, které by kýženou spojnici alespoň zdánlivě vytvořily (např. usouvztažnit odpovědi respondentek k místu jejich bydliště, resp. velikosti sídla). Výzkumná část práce vykazuje celou řadu metodologických pochybení. Už samotný výběr respondentek ze středních odborných škol a učilišť se pohybuje mimo stanovený rámec (tj. studentky gymnázia), aniž by byl tento posun někde vysvětlen. Pověstným „kamenem úrazu“ se staly hypotézy, jejichž formulace dle mého názoru neumožňuje žádné validní posouzení. Jenom namátkově nahlédnutí do „makety“ dotazníku v příloze odhaluje, že autorka práce neprokázala ani základní schopnost jeho konstrukce. U většiny otázek mohly respondentky vybírat odpovědi z možností Ano/Spíše ano/Nevím/Spíše ne/Ne, a to i v případě, že prozrazovaly své náboženské vyznání. Takto nevhodná škála se vyskytuje u více podobně postavených otázek a je až s podivem, že na to byly respondentky vůbec schopné smysluplně odpovědět. U otázky č. 2 jsou možnosti namíchané z několika logických kategorií a význam některých je naprosto sporný. Např. odpověď „Trestný čin“ znamená, že přípustným důvodem k provedení interrupce je, že těhotná žena spáchala trestný čin? Samotné vyhodnocení dat se nese v duchu posuzování, jaké výsledky autorka předvíдалa a tudíž je kvituje, a jaké ji překvapily, jakoby šlo o nějakou „tipovací soutěž“. U některých otázek se marně snažím uhodnout, jaký mají pro výzkum roli (např. otázka č. 15) a jak se vážou ke zvoleným hypotézám. Pro většinu hypotéz nenacházím oporu v teoretické části, a tak zůstává záhadou, jak na ně autorka práce vlastně přišla. U otázky č. 14 je patrná inspirace výzkumem Hodnotová orientace a životní postoje současných adolescentů (provedený dvojicí A. Presissová-Krejčí a L. Čadová), jehož hlavní výsledky byly v roce 2006 publikovány v časopise Paidagogos, je proto nepochopitelné, proč není tento zdroj uveden v seznamu literatury, když jiné v něm uvedeny jsou, aniž by byly v práci skutečně využity. Za největší formální prohřešek pak považuji porušení úzu v aplikaci pravidel bibliografických citací u právních předpisů. Vzhledem k výše uvedeným důvodům je dle mého názoru práce nepřijatelná a nemohu ji tudíž doporučit k obhajobě.

Doplňující otázky: Nejsou položeny.

Dne: 17. 1. 2014

.....
Podpis oponenta práce